

заръ са располага въ Римъ, като властителъ. Но Цезаръ, комуто и двама тъзи, и Помпей и Красеъ, били ёще нужни, посочилъ имъ за напредъ всемирна та власть и тайно заключилъ съ тъхъ съюзъ, нареченъ *Триумвиратъ*, тъй щото и трима та да са бранътъ единъ другий. И наистина въ тъзи трима та Римляни са съединявало тройно могущество: умъ тъ и храбростъ та на Цезаря, щастие то и слава та на Помпея, и най послѣ богатство то на Красса. Цезаръ поставилъ богата та посредственность, като свръзка между себеси и Помпея; и само Цезаръ виждалъ кждѣ води този съюзъ, за какво дѣло е оздръялъ Римъ. Най близко следствиѣ на триумвирата било Цезарево то избиранье за консулъ, въ 59-та година, и женитба та на дъщеря му Юлія съ Помпея. Въ време то на консулство то си, Цезаръ придобылъ народна та любовь съ туй, дѣто много съдѣйствуvalъ за да са сподѣлътъ нивъята на народа. Като са изминжълъ срокъ тъ на консулска та му служба, той са добылъ да управлява *Галлія* за петъ години: до тогази, никой ёще не са назначалъ за намѣстникъ въ провинція за толкози време.

Помпей избралъ за себеси Испанія, но останжълъ въ Римъ да са наслаждава съ почивка; Красеъ отишель въ Азія. Цезаръ избралъ за себеси по добрыя дѣла: отъ Галлія имало ёще частъ свободна и трѣбalo да iжъ покори. Тамъ человѣкъ, който са стремялъ къмъ въздинанье то си, могълъ бы да достигне слава та на полководецъ и, освенъ туй, да придобые вѣрна, преданна войска.

4.

Населеніе то на Галлія са раздѣляло на три главни племена: аквитанско, що живѣяло между Пиринеи тѣ и Гаронна, собственно галско — отъ Гаронна до Сенна, и на полугерманско или *белгийско* — до Нижній Рейнъ. Вътрешня свръзка нѣмало между тъзи народы; тѣ сички тѣ живѣяли разъединено. Подиръ осемъ години, Цезаръ, по право, могълъ да са хвали, че презелъ 800